

GRAMMATICÆ
GALLICÆ,

EX OPTIMIS IN HOC GE-
nere auctoribus, vsitatâ & perspicuâ
Methodo concinnatæ

Per

IOANNEM SERREIVM

Baudovillanum.

Editio secunda.

Non sine labore & industria plerisque in locis
emendata, & necessarijs observationibus &
quotidiana lectione aucta: sic vt planè
nova videri queat.

ARGENTORATI

*Typis Antonij Bertrami Typographi
Academici.*

NOBILISSIMIS DO-
minis,

D. DANIELI HARDONCOVRT, DN,
in Mancourt, Haucuncourt, Poische. &c.
patrono & inæcenati suo. Et

D. SAMVELI IACOBÆO DE BRV-
NO, cognato fautoriq; suo:

Debita submissione & observantia tolendis

S. P. D.

 Vum singularis semper,
Nobiles & omni virtutum
genere præstantes Domini,
& pietatis & gratitudinis esse duxis-
sem, si quod quis vel Naturâ instru-
ctus, vel bonis adiutus literis in vita
esset consecutus, id non sibi solum ser-
varet: sed cum alijs communicaret: Ut
si quæ esset eius utilitas, ad plures ea
derivaretur: Factum est, ut superiori
tempore plus fortè oneris susceperim
in lingua nostra Francica, quam cui
sufficere

EPISTOLA

mare non dubito, me in vobis magnam
 salutis atq; studiorum meorum spem
 posuisse: nec parum fuisse sollicitū, qui-
 bus officijs vestram humanitatem pos-
 sem retinere. Accipite igitur, Nobilif-
 simi Domini, munusculū hoc leuiden-
 se: & sic habete, me, quemadmodum
 hac in re exigua, grati animi signum
 aliquod dare conatus sum; ita quoq; in-
 posterum, si mihi illius declarandi vbe-
 riorē rationem, studiorum vitæq;
 conditio concesserit: minimè permissu-
 rum, vt aliquid in me Dignitas Am-
 plitudoq; vestra desiderare possit. Va-
 lete. Argentorato. IV. Idus Ianuarias.
 Anno recuperatæ per CHRISTVM
 salutis M. DC.

H. V.

Observantissimus

Iohannes Serreius
 Baudovillanus.

GRAMMATICA GALLICA;
ex optimis in hoc genere auctoribus;
Usitatâ & perspicua methodo
conciinnata.

DE LITERIS.

Literæ Francicæ sunt Viginti duæ:
*Abcdefghilmnopqr
stuxyz.*

Præceptum Generale de huius
linguæ pronunciatione

In legenda lingua Francica primò literæ,
quas vocant, quiescentes, accuratè cognoscen-
dæ, & à pronunciandis dignoscendæ sunt. De-
inde curandum, ne qua earum literarum quæ
pronunciantur, putidè & duriter sonet: sed ut
omnes molliter & quasi negligenter efferan-
tur. Postremò Italis quidem, ut hanc linguam
rectè sonent, cauenda est illa in pronunciando
grauitas, quæ in penultimarum syllabarum
productione sentitur: Germanis autem multò
magis fugienda est, tum illa tarditas in singulis
penè dictionibus vocem sistens: tum et: in li-